

сутність, до якої належить термін, а саме контекст його використання та функціональне призначення визначає його реальне значення.

1. Зацний Ю.А. Сучасний англомовний світ і збагачення словникового складу / Ю.А. Зацний, 2006. – Львів: ПАІС. – 228 с.
2. Крыжановская А.В. Актуальные проблемы упорядочения научной терминологии / А.В. Крыжановская, Л.А. Симоненко. – К. : Наукова думка, 1987. – 160 с.
3. Лейчик В.М. Терминоведение: предмет, методы, структура / В.М. Лейчик. – [4-е изд.]. – М. : Либроком, 2009. — 256 с.
4. Словничок юридичних термінів: Навч. посіб. / Уклад. В. П. Марчук. — К.: МАУП, 2003. — 128 с.

Смірнова Ірина Миколаївна
студентка групи С-ЮЗ-615 ЦПС

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
*Науковий керівник: начальник
відділу організації наукової роботи,
доктор філософських наук
Марченко О.В.*

НОВІТНІ ПІДХОДИ ДО ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

У ХХІ ст. постало питання, що знання оновлюються швидше, ніж змінюються покоління. В умовах сучасної інформаційної атаки обсяг лише наукової інформації у світі подвоюється кожні 10 років. Динамічний розвиток науково-технічного прогресу, суспільних відносин та інформаційних технологій за останні півсторіччя ознаменувався тим, що інформація перетворилася в найвпливовіший чинник економічного зростання та політичної незалежності держави, підвищення рівня її інформаційної безпеки [1]

Усе це, беззаперечно, вимагає перегляду традиційних підходів щодо створення, систематизації, передачі й використання інформаційних ресурсів, особливо в галузі освіти й науки. Найважливіша умова подальшого інноваційного розвитку країни – створення найсучаснішого інформаційного освітнього середовища, зорієнтованого на а) гармонізацію національних і міжнародних стандартів вищої, в тому числі і юридичної освіти; б) якість та інновацій; в) конкурентоспроможність, національне й міжнародне визнання; г) запровадження розгалуженої системи формальної й неформальної освіти, розвиток дистанційного електронного навчання; г) участь національних і міжнародних корпоративних освітніх проектах і програмах; е) інтеграцію до європейського простору вищої юридичної освіти; є) стабільні партнерські відносини з роботодавцями; ж) вплив на політику вищої юридичної освіти в Єв-

ропейському регіоні; 3) підвищення ефективності та якості інформаційного забезпечення навчальної діяльності з орієнтацією на глобальні телекомунікаційні технології [2].

Навчальний процес у сучасному ВНЗ повинен бути спрямованим на реалізацію змісту вищої освіти на підставі державних стандартів і кваліфікаційних вимог до фахівців та з урахуванням варіантів, що дають можливість або продовжити освіту у будь-якому закордонному ВНЗ, або отримати відповідну кваліфікацію на основі певного закінченого циклу освіти. Тому він повинен здійснюватися з урахуванням можливостей сучасних інформаційних технологій навчання та орієнтується на формування освіченої, гармонійно розвиненої особистості, здатної до постійного оновлення наукових знань, професійної мобільності та швидкої адаптації до змін у соціокультурній сфері, системі управління, організації праці в умовах ринкової економіки та глобалізації. Зміст освіти визначається освітньо-професійними програмами, в яких відображено змістово-реалізаційні аспекти освітньо-кваліфікаційних характеристик, визначено нормативний зміст навчання, встановлено вимоги до сутності, обсягу та рівня освітньої і професійної підготовки фахівців відповідного освітньо-кваліфікаційного рівня певної спеціальності.

У наш час відбувається модернізація, еволюція системи освіти від класичного університету до віртуального, від лекційного викладання матеріалу до комп'ютерних освітніх програм, від книжкової бібліотеки до комп'ютерної, від багатотомних паперових енциклопедій до сучасних пошукових баз даних [3]. В усіх розвинених країнах світу наголос у процесі реформування систем освіти переноситься на формування вмінь самостійно здобувати потрібну інформацію, виділяти проблеми і знаходити шляхи їх раціонального вирішення, вміти критично аналізувати набуті знання і застосовувати їх для розв'язання нових завдань. Постає необхідність особистісно-орієнтованої освіти, в якій учень дійсно є центральною фігурою навчального процесу.

Одним із інноваційних напрямків освітнього процесу є дистанційна освіта. Дистанційна освіта – багатосторонній процес. Тому в режимі дистанційної освіти можливо отримати підготовку в будь-яких сферах наукових знань. Не є винятком і юридична освіта. У дистанційному режимі може бути надано вищу юридичну освіту, здійснено перепідготовку юридичних кадрів та підвищення кваліфікації юристів

Сучасний період розвитку України чітко визначив необхідність оновлення основних пріоритетів в галузі освіти та співвідношення її з проблемами сьогодення й світовими тенденціями глобалізації. Ця обставина продиктована наявністю основного протиріччя між сучасними вимогами до якості освіти, що забезпечують освітні заклади, і обмеженістю прогресивних методик і технологій, що застосовуються в процесі її здійснення. Навчатися працювати ефективно - основна і головна задача нового часу.

Безумовно, впровадження найновіших технологій у навчально-

виховний процес це дуже динамічне явище. Тому необхідно постійно вдосконалювати існуючі інструменти, вивчати позитивний світовий та вітчизняний досвід, запроваджувати нові інструменти та методики тощо. Тільки завдяки цьому можна буде досягти поставленої мети – забезпечити підготовку високоякісних фахівців у галузі права, яких потребує сучасна правова європейська держава.

---

1. Комар, Ю. М. Активізація інноваційних механізмів державного управління підготовкою студентів управлінських спеціальностей на основі інформаційних засобів впливу [Текст]/ Ю. М. Комар // Унів. наук. зап. / Хмельниц. ун-т упр. та права. – 2009. – № 4. – С. 322–326.

2. Про вищу освіту [Текст] : Закон України від 17.01.2002 № 2984-III // Відом. Верхов. Ради України. – 2002. – № 20. – Ст. 134

3. Жилінкова, І. В. Використання нових інформаційних технологій в юридичній освіті [Текст]/ І. В. Жилінкова // Проблеми вищої юридичної освіти : тези доп. та наук. повідомл. наук.-метод. конф. (Харків, 18–19 груд. 2001 р.) / за ред. В. В. Комарова. – Х. : Нац. юрид.акад. України ім. Ярослава Мудрого, 2002. – С. 85–86.

Поправка Станіслав Олександрович
студент групи С-ЮЗ-619 (ЦПС)

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник: начальник
відділу організації наукової роботи,
доктор філософських наук
Марченко О.В.

ФІЛОСОФІЯ ПРАВА ЯК ЧИННИК ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ ЮРИСТА

За правильно організованої навчальної діяльності людини накопичує знання не хаотично, а цілеспрямовано, внаслідок чого засвоєння нею наукової інформації утворює певну систему, яка весь час розширюється, збагачується.

Для майбутніх юристів філософія права є курсом, завдяки якому право як сукупність і нагромадження нормативних актів перетворюється в осмислене духовне явище. Без філософії права юрист вивчає власне кажучи "законодавство", і лише філософія права перетворює його предмет вивчення у правознавство, в науку людського світу. Саме через філософію права юрист засвоює ті віковічні цінності, фундаментальні категорії та інтелектуально-пізнавальні засоби, які будуть для нього виступати орієнтиром в правозастосувальній діяльності.

Філософія права є наукою про сутнісну природу права, а тому стає зрозуміло, що без цих знань фахівця бути не може. Саме правознавця, а не лише